

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **T. S.**, zastoupen Mgr. Bc. Lucií Koupilovou, advokátkou, se sídlem Sokolská třída 1204/8, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,** se sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2015, č. j. MSK 38549/2015, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 11. 2015, č. j. 19 A 43/2015 – 33,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I.
Vymezení věci

[1] Rozhodnutím Městského úřadu Český Těšín (dále „orgán I. stupně“) ze dne 2. 3. 2015, sp. zn. SPIS/6187/2014/D/Rec, V-292/2014, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) ve spojení s § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že dne 24. 5. 2014 v čase okolo 16:02 hodin řídil v Českém Těšíně jako strážník Městské policie Český Těšín služební motorové vozidlo Škoda Octavia, r. z. X, přičemž

při vjíždění z vedlejší pozemní komunikace, ulice Božkovy, na hlavní pozemní komunikaci, ulici Hlavní třída, nedal oproti svislé dopravní značce „Dej přednost v jízdě!“ přednost v jízdě po hlavní komunikaci zprava přijíždějícímu vozidlu Chrysler Town and Country, slovenské r. z. X, čímž došlo ke střetu obou vozidel. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2.500 Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000 Kč. Žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 4. 2015, č. j. MSK 38549/2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí orgánu I. stupně potvrdil.

[2] Žalobu proti napadenému rozhodnutí zamítl Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 3. 11. 2015, č. j. 19 A 43/2015 – 33 (dále jen „napadený rozsudek“). Uvedl, že záznam z kamery zachycující průběh srážky mezi vozidlem řízeným žalobcem a vozidlem Chrysler, který je ve spojení s protokolem o nehodě včetně plánku a fotodokumentace stěžejním důkazem, prokazuje, že se žalobce dopustil jednání, které je mu napadeným rozhodnutím kladeno za vinu. Krajský soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že pokud by se žalobce před vyjetím z vedlejší ulice přesvědčil o situaci po jeho pravé straně, musel by vozidlo Chrysler zaregistrovat včas na to, aby nejenže nevyjížděl z vedlejší ulice, ale stihl zastavit dříve, než došlo k bočnímu střetu. Z kamerového záznamu je taktéž zřejmé, že obě vozidla před střetem jela přibližně stejnou rychlostí a k dopravní nehodě došlo v křižovatce, jak jí definuje § 2 písm. w) zákona o silničním provozu, jelikož se jednalo o místo křížení dvou pozemních komunikací, z nichž jedna byla označena jako hlavní a druhá jako vedlejší.

[3] Skutečnost, že vozidlo Chrysler nemělo v době nehody rozsvícená potkávací světla, nemá příčinnou souvislost s dopravní nehodou. Řidič vozidla přijíždějící k jedoucímu neosvětlenému vozidlu zboku, jako tomu bylo v případě žalobce, se nemůže spoléhat na to, že světla jej upozorní na to, že se k němu blíží nějaké vozidlo. Závěr žalovaného, že žalobce za vznik dopravní nehody odpovídá plně i přesto, že řidič vozidla Chrysler porušil povinnost plynoucí z ust. § 32 odst. 1 věty první zákona o silničním provozu, podle něhož motorové vozidlo musí mít za jízdy rozsvícena obrysová světla a potkávací světla nebo světla pro denní svícení, pokud je jimi vybaveno podle zvláštního právního předpisu, je správný. Krajský soud ve shodě s názorem žalovaného a orgánu I. stupně rovněž zastává názor, že nebylo nutno vyslýchat jako svědka řidiče vozidla Chrysler, neboť provedené důkazy (zejména kamerový záznam) byly dostatečné k objasnění věci a ve svém souhrnu prokazovaly stíhané jednání bez důvodných pochybností.

II.
Kasační stížnost

[4] Žalobce / stěžovatel / napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, přičemž shledává četná pochybení správních orgánů i krajského soudu při hodnocení skutkových okolností případu a aplikaci právních předpisů. Konkrétně pak namítá, že ke kolizi obou vozidel nedošlo v křižovatce a pro toto tvrzení není ani žádný důkaz. Dále má za to, že nebyl dostatečně zohledněn podíl řidiče vozidla Chrysler na dopravní nehodě, jelikož tento řidič porušil povinnost dle ust. § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu, podle něhož musí mít za jízdy rozsvícena obrysová světla a potkávací světla nebo světla pro denní svícení, pokud je jimi vozidlo vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Dle

stěžovatele porušil řidič vozidla Chrysler také povinnost dle ust. § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu, podle něhož se na pozemní komunikaci jezdí vpravo, a pokud tomu nebrání zvláštní okolnosti, při pravém okraji vozovky. Vozidlo Chrysler v době střetu nejelo po pravém okraji vozovky. Řidič vozidla Chrysler také velmi pravděpodobně nepřizpůsobil rychlost poměrům na předmětné komunikaci, a to zejména rozhledovým poměrům.

[5] Stěžovatel spatřuje nezákonnost také v tom, že řidič vozidla Chrysler nebyl správními orgány vůbec vyslechnut, přestože jeho výslech sám stěžovatel opakovaně navrhoval. Orgán I. stupně zdůvodnil odmítnutí výslechu tohoto svědka pouze ústně tím, že doručení předvolání na Slovensko trvá neúměrně dlouho a mohlo by dojít k promlčení přestupkového jednání. Přestupek, jehož se dopustil řidič vozidla Chrysler (porušení povinnosti mít rozsvícená světla) měl být přitom řešen ve společném řízení, jak ukládá § 57 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích"). Závěr správních orgánů, že tento přestupek neměl příčinnou souvislost s dopravní nehodou, je přinejmenším sporný.

[6] Správní orgán I. stupně měl včas opatřit také druhý kamerový záznam z místa dopravní nehody, jehož existenci stěžovatel od počátku namítal. Z provedených důkazů (jeden kamerový záznam, plánek a fotodokumentace) nebylo možné učinit spolehlivý závěr, že k dopravní nehodě došlo v křižovatce, vyhodnotit jak k ní došlo a že ji zavinil právě stěžovatel.

[7] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III.
Posouzení kasační stížnosti

[8] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[9] Po přezkoumání kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost **není** důvodná.

[10] Úvodem je vhodné poznamenat, jak Nejvyšší správní soud vysvětlil např. v rozsudku ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012 – 42, pokud žalobce uvede pouze obecné žalobní námitky, není povinností správního soudu se jimi zevrubněji zabývat. Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ovládáno dispoziční zásadou [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., § 75 odst. 2, věta první s. ř. s.], a proto kvalita a preciznost ve formulaci obsahu žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí správního soudu (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 – 54, nebo ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011 – 108). Jinými slovy, pro

úspěch v řízení má zásadní význam to, jak je žalobce schopen formulovat jím uplatněné námitky.

[11] Právě řečené je podstatné zejména ve vztahu k úvodnímu shrnutí odůvodnění kasační stížnosti, kde stěžovatel poukazuje na řadu možných pochybení krajského soudu a správních orgánů, aniž by tato pochybení blíže rozvedl. To se týká zejména tvrzení o nezohlednění nátlakového jednání pana Ch., nezohlednění velmi pravděpodobné podjatosti orgánu I. stupně, porušení ust. § 5 odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu, možné hysterické reakce na vozidlo městské policie, tvrzení o případném možném dalším porušení zákona o silničním provozu či nevzetí v potaz pojmů „nedání přednosti v jízdě“, „náhlá změna směru nebo rychlosti jízdy“, „křižovatka“ a „hranice křižovatky“. Nejvyšší správní soud pouze konstatuje, že uvedená pochybení v napadeném rozsudku a napadeném rozhodnutí neshledal, a níže se bude věnovat těm žalobním bodům, u nichž stěžovatel tvrzené nezákonnosti alespoň rámcově konkretizoval.

[12] Jak vyplývá z napadeného rozsudku i napadeného rozhodnutí, stěžejním důkazem, na jehož základě učinily správní orgány závěr o vině stěžovatele ze spáchání přestupku, je kamerový záznam, na němž je skutkový děj zachycen. Podpůrnými důkazy jsou situační nákres dopravní nehody a fotodokumentace pořízená po příjezdu policejní hlídky. Na kamerovém záznamu je naprosto zřetelně patrné, že stěžovatel vjíždí na hlavní silnici z vedlejší silnice opatřené svislou dopravní značkou „Dej přednost v jízdě!“. Ve stejnou dobu vjíždí do křižovatky z pohledu stěžovatele zprava vozidlo Chrysler jedoucí po hlavní silnici. V době, kdy se stěžovatel svým vozidlem zařazoval do pravého jízdního pruhu, vozidlo Chrysler se již v tomto jízdním pruhu nacházelo, a došlo tudíž ke kolizi pravé přední části vozidla stěžovatele s levou zadní částí vozidla Chrysler. Obě vozidla se v době střetu shodně pohybovala malou rychlostí odpovídající průjezdové rychlosti zatáčkou ve tvaru pravého úhlu. Tomu odpovídá i relativně malé poškození obou vozidel spočívající v odření a částečnému narušení zejména plastových částí nárazníku obou vozidel, jak je patrné z fotodokumentace.

[13] Ze záznamu kamery je taktéž naprosto zřejmé, že k dopravní nehodě došlo v křižovatce, tedy v místě napojení vedlejší silnice v ulici Božkova na hlavní silnici v ulici Hlavní třída. Vozidlo Chrysler se v době střetu pohybovalo v pravé části vozovky, k porušení povinnosti dle § 11 odst. 1 ze strany řidiče tohoto vozidla tudíž nedošlo. Tvrzení, že by bylo možné zabránit střetu, pokud by se toto vozidlo pohybovalo ještě blíže pravému okraji vozovky (a chodníku), je pouhou spekulací stěžovatele. Kamerový záznam naopak nasvědčuje tomu, že by tato okolnost neměla na nehodový děj žádný podstatný vliv.

[14] Stěžovatel namítal, že řidič vozidla Chrysler neměl v době nehody v rozporu s § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu rozsvícena obrysová světla a potkávací světla nebo světla pro denní svícení. Kamerový záznam, na němž je průběh dopravní nehody zřetelně zachycen, v tomto tvrzení dává stěžovateli za pravdu. Povinnost dát přednost v jízdě vozidlům nebo jezdcům na zvířatech přijíždějícím po hlavní pozemní komunikaci nebo organizované skupině chodců nebo průvodcům hnaných zvířat se zvířaty přicházejícím po hlavní pozemní komunikaci ve smyslu § 22 odst. 1 ovšem nelze interpretovat tak, že neosvětlenému vozidlu jedoucímu po hlavní silnici není třeba dávat přednost v jízdě.

Skutečnost, zda mělo vozidlo rozsvícena světla, může být podstatná při hodnocení toho, zda mohl řidič přijíždějící po vedlejší komunikaci vozidlo jedoucí po hlavní komunikaci včas spatřit. Lze si představit zejména případy nepříznivých světelných podmínek (večerní období, mlha, sněžení, hustý déšť, místa, kde dochází ke kontrastu ostrého slunce a stínu), kdy skutečně bude včasná reakce na neosvětlené vozidlo velice obtížná. V daném případě však žádná z uvedených okolností nenastala, obě vozidla se pohybovala nízkou rychlostí za denního světla a stěžovatel měl tudíž možnost vozidlo Chrysler spatřit včas.

[15] Za nedůvodnou považuje Nejvyšší správní soud také námitku vztahující se k odmítnutí provedení důkazu navrhovanou výpovědí řidiče vozidla Chrysler. Podle § 52 správního řádu jsou účastníci *povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci*. Nejvyšší správní soud k uvedenému ustanovení uvedl, že *podle druhé věty ustanovení § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Pokud má tedy správní orgán za to, že byl dostatečně zjištěn skutkový stav, není povinností navržený důkaz provést. Nezáleží však zcela na libovůli správního orgánu, jakým způsobem s návrhy účastníků na provedení důkazů naloží, neboť správní orgán sice není povinen všechny důkazy navržené účastníky provést, pokud však některé z nich neprovede, musí v odůvodnění rozhodnutí zdůvodnit, proč se tak stalo. Správní orgán je oprávněn, ale i povinen odpovědně vážit, které důkazy je třeba provést, zda je potřebné stav dokazování doplnit a posuzovat důvodnost návrhů stran na doplnění dokazování* (srov. rozsudek ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009 – 48). S důvody, pro které nepřistoupily správní orgány k provedení důkazu výslechem řidiče vozidla Chrysler, se lze ztotožnit. Jak uvedl orgán I. stupně na str. 3 rozhodnutí, výpověď tohoto svědka by nepřinesla žádné další podstatné skutečnosti k objasnění vzniku dopravní nehody. Příčiny vzniku a průběh dopravní nehody jsou totiž zřetelně zachyceny na záznamu z kamerového systému, který je součástí spisu. Tyto závěry podporuje i protokol a fotodokumentace zpracovaná policií. Stejnou úvahu provedl i žalovaný v napadeném rozhodnutí a poté tento závěr přezkoumal krajský soud. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí stěžovatel upozorňoval na skutečnost, že na ulici Hlavní, kde došlo k dopravní nehodě, je umístěna ještě jedna kamera v blízkosti kavárny Avion. Jak však zjistil žalovaný v průběhu odvolacího řízení od Městské policie Český Těšín (jejímž je stěžovatel strážníkem), záznamy z této kamery se automaticky smažou po 10 dnech. Uvedený důkaz tedy nebylo možné (bez ohledu na úvahy o jeho způsobilosti zjistit stav věci) provést, jelikož v době, kdy jej stěžovatel navrhoval, již neexistoval.

[16] Námitku, že mělo být ve věci vedeno společné řízení dle § 57 odst. 2 zákona o přestupcích, v němž by byl projednán také přestupek řidiče vozidla Chrysler, spočívající v porušení povinnosti mít dle § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu rozsvícena obrysová světla a potkávací světla nebo světla pro denní svícení, stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem. Dle § 104 odst. 4 s. ř. s. platí, že kasační stížnost není přípustná, opírá-li se o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Nejvyšší správní soud se tudíž touto námitkou nemohl věcně zabývat.

IV.

Závěr a náklady řízení

[17] Ze všech výše uvedených důvodů vyplývá, že napadený rozsudek není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[18] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví - li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto mu nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. září 2016

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu